

Phan

“... Cái gì giò nghĩa là đã tởn có thớt nhớt bây giờ không còn nữa thì ngó i ta mới làm giò để tởn nhớt - theo nghĩa tinh thần nhớt tởn thuyến nhân vật bị n, theo nghĩa tiển đởn nhớt cái chân-giò a cở a ngó i thớt nhớt bình. Khi ngó i ta làm giò a nhớt hai thí đở trên là vì cái thớt quý giá không còn. Nhớt cái thớt vớt còn mà ngó i ta cở làm giò a là giò a dỏ i nhớt hớt xoàng giò a (không đeo hớt xoàng đâu có chớt). Còn làm giò a để gớt ngó i gớt mình là giò a nhân giò a nghĩa nhớt thớt ăn chay (traí) để trình bày qua hình thớt mớt (mớt). Không ăn đùi gà, heo quay bớt bớt cũng đâu có chớt.”

“Thả tiên sinh! Hôm nay tiên sinh, mớt?”

“Tôi chớt mớt đau gì sớt.”

“Tiên sinh hiếu i mớt rớt i! Ý tôi muớt n nói là tiên sinh liếu u hớt n! không khéo thì tiên sinh mớt đòn.”

(Cở bàn cở i ha hớt).

“Tôi biớt! Cánh đàn ông ngoài garage này không nớt đánh tôi vì nhìn đi nhìn liớt thì tôi to xác nhớt, các bà trong nhà thì còn lo ăn chay cho no bớt để có sớt mà bàn vớt viớt đái-tớt (diet). Sau đó lo... lo qua lo liớt hai cái liớt, chớt ai rớt i hớt i mà tởm quớt cho tôi. Các ông còn nhớt ngó i xớt a có câu: ‘điớt hay ngóng, ngớt hay nói’ vớt i câu: ‘xớt uớt a làm tớt, đớt tớt a nói chớt’ là thói đớt i nó thớt! Ngó i nông dân nớt mớt a dớt u nên i a nớt mớt thớt y mình là quân vớt ng, sớt ng trong nhung liớt a. Hoàng thớt ng sớt ng trong nhung liớt a thì liớt thớt ng nớt mớt thớt y mình ra đớt ng vớt i cái cày, con trâu cho đớt i thanh thớt n. Tớt ng tớt nhớt thớt! Nhớt ng ngó i hớt c thớt thớt ng i n đớt, nên ngoài liớt đớt ng mớt i nhiếu u hớt c giò a, tiên sinh... chớt nghĩa bây giờ rớt nên ngó i ta xái hoang!”

“Vớt y! Xin hiớt: Tiên sinh đây là hớt c giò a hay hớt c thớt, mớt!”

“Tôi bớt o ông đớt thì ông không tin vì ông tin tôi đớt hớt n ông. Nhớt ng tôi nói ngó i c liớt i, nói cho đúng ý ông thì ông hoang mang vì ông cũng đâu tin ông giớt i đớt n thớt! Sau đó, ông đớt thớt a cho tôi là kớt nớt nhớt đớt ông không chớt u trách nhiớt m vớt viớt tôi khen ông giớt i - khi có ai chớt vớt n ông. Nhớt ng thâm tâm ông hài lòng vớt i ý nghĩ mình giớt i mớt cách trí trá hớt n cở câu nớt nhớt bớt - cũng giò a trá nớt t - nớt u tôi có nói. Cái chân và giò a trớt u trớt o muôn đớt i đớt cùng tớt n tớt i cho mớt i thành phớt n, mớt i hoàn cở nh... có thớt lý giớt i đớt c nhớt ng viớt c không nên làm trớt thành chớt p nhớt n đớt c và nhớt ng viớt c đớt ng nhiên trớt thành vô lý - khi cở n. Nớt u tôi là hớt c thớt thì tôi đã ngó i nhà gã đớt u giớt i chớt đâu cớt công đớt n đây đớt hớt u chuyớt n các ông đớt i thâm căn cở đớt mà trớt ng hớt p cá nhân tôi đã chớt ng thớt c đớt c câu: ‘i bớt u thì tròn iớt ng thì dài’; ‘gớt n mớt c thì đen gớt n đẽn thì sáng’ có tớt ngàn đớt i.”

“Chớt c tiên sinh đã thớt y sao hớt mớt ng cở a tiên sinh tớt t hôm nay?”

“Thớt sang năm, các ông đớt c đi ăn giò kớt hớt n này!”

Chân và giò

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 06:02

“Lão này hôm nay phở giò thì phở giò!”

“Đùa với các ông cho vui. Đừng ai đánh tôi nhé. Tôi mà biết với chúng gia chủ nhà này cho ăn chay thì tôi đã ở nhà làm homework, (xe cộ n thay nhọt, cộ n rùa, cộ chũa cộ t, tóc chũa hớt...) Nhưng cái tớt ham vui và nhọt là... ham ăn. Đúng là tham thóc cộ c thân mà mò đũa đây”.

“Thầy tiên sinh đã nghe: ‘miếng ăn quá khẩu thì tàn?’”

“Tôi biết cộ: ‘không ăn miếng miếng lợn gan lên đũa’ Nhưng thớt tình mà nói thì tôi không thích miếng - khi nhìn món ăn chay mà làm cho miếng giò cái đùi gà (miếng cộ ng xộ giò ng giò ng nhớt cái xộ ng đùi cộ a con gà, chung quanh bộ c mì căn, nhân bên trong là đũa hữu, nộm mè với cà rốt xớt sớt, bún tàu...) Công nhận là ngoài miếng ngườ i phở nộ chộ biết đi mua thì ngườ i phở nộ Việt Nam khéo tay mà theo tôi là nhớt thớt giò, nhìn y nhớt cái đùi gà chiên ngoài tiệm ông già miếng kính (Kentucky). Không biết khi cúng, ngườ i đũa cộ cúng có miếng giò n? Khi ăn, ngườ i miếng ăn và ngườ i đũa cộ miếng ăn có lạ đũa cộ mình là ‘real chicken’ hay không?!”

Tôi thì chộ, ban này đũa đây, tôi thớt đĩa heo quay đũa tớt i trên bàn. Ở chộ thân tình nên tôi rón ngay miếng miếng - khai vớt. Ai dè, hoàn toàn là bớt. Lốp đũa tớt i bên ngoài nhìn hớt p đũa n nhớt da heo quay, kộ đũa n lốp trớt ng trong nhớt m, đũa n lốp đũa cộ màu thớt heo chín. Lốp bớt trong cùng còn quét màu nâu-nâu-đen, nộ ng cháy cháy y nhớt heo quay chánh hiệ u ông Tàu. Bộ vô miếng ngườ i miếng biết là hiệ u ông... Phớt.

Thớt buớt này lớt ng gớt lớt sần vô tớt cộ a thớt n môn rớt sao trớt i? Đũa khi vớt lớt ra là ngày tớt y trớt n nên các bà cho ăn chay. Thớt là tôi thớt vớt ng! Ra đây uớt ng bia với các ông, không biết các ông có cộ m giác (cộ m nhớt n) nhớt tôi: Cộ hớt ăn chay thì thêm miếng n, ăn cộ m thì thêm phớt, (đũa ng nghĩ lung tung đũa nhớt!) Nhân danh sớt m cộ cá nhân, tôi kộ vớt thớt thớt chớt bớt y món cho các ông nghe vì đêm qua tôi khó ngớt, cộ trớt n trớt cộ mãi miếng nghĩ ra là mình nhớt thớt thớt chớt! Coi nhớt chuyớt n ăn miếng n nói ngay ăn chay nói dớt”.

“Chúng tôi thớt y tiên sinh chộ còn có ăn đòn là biết thân...”

“ Trong đám không dám đánh mình vì sớt thì có ngày, có kộ bớt ng hớt sớt! Và trong đám không nộ đánh mình vì thớt ng thì cũng có ngày, có kộ hớt thớt ng! Nên tôi biết đũa ng lớt i cộ cái chộ ng miếng c... sớt p ăn đòn! Yên chí đi.

... Các ông biết không? Thớt thớt chớt ăn theo miếng n nên đũa ng nói là ở đâu có con chớt ngon nhớt t; ở đâu nộ u ngon nhớt t, cũng trớt t hớt t. Thớt n dân cộ u xộ c (là ăn thớt thớt chớt đũa ng nghĩ là ăn nhớt chớt, tiệm ng Tàu nói ngườ c, nó thớt!) cùng đũa ng ý với nhau là: nhớt miếng nhớt vàng tam khoang tớt đũa m. Nhưng không có bớt n thớt cao cộ p y thì con vớt n, con vớt n cũng ngon nhớt thớt ng bớt i ngườ i hiệ u biết đâu có miếng y: ‘đông mè hè khuyớt n’ là kinh điớt n. Mùa đông lớt nhớt nên hớt a nhớt t tâm thân không bớt ra ngoài đũa c, các cộ ta ăn cá mè là lớt i thớt c phớt m hàn - mát đũa giò i bớt t thân nhớt t. Mùa hè nóng làm cho thân nhớt t bớt quá, tâm thân bớt hàn nên ăn thớt thớt chớt là thớt c phớt m hớt a - nóng đũa sớt i lòng. Ý nghĩa cộ a câu ‘đông mè hè khuyớt n’ đũa c giò i thích theo thuyớt t âm đũa ng trong y hớt c cộ truyớt n và tớt tớt ng phớt ng Đông là thớt.

Nhớt ngườ i Đũa Hàn, nớt i cái tên quớt c gia cộ a hớt, nghe đã đổng băng nhớt ng hớt chén thớt thớt chớt

vào lo i nh t hành tinh là vì con ng i và con chó có th ăn chung m i lo i th c ph m - tr ph ph m t con ng i thì con chó không ph i giành v i con ng i. Nh ng con gì s ng chung v i con ng i thì cũng đ ng nghĩa v i trên đ t tuy t ch ng! Con ng i ăn con chó đ b o toàn th c ph m cho mình i mi n giá bǎng. Nghèo đói thì ai đ h i mà nghĩ đ n thuy t âm d ng. Nam Hàn m i khá lên đây thôi, c vào Nhà hàng c a m t dân t c, n m qua các món ăn đ c s n c a h thì đoán đ c dân t c đó giàu hay nghèo. m th c, ngoài v i c nói lên Văn hóa dân t c, nó còn nói lên s giàu nghèo thâm căn c đ c a dân t c y. Có ai tìm đ c cái đ u cá hay ru t cá trong Nhà hàng M ? Con tôm l n đã đành, con tôm bé teo, h cũng bóc v ch không ăn cho có ch t vôi (can-xi) nh lý gi i nh ng n c nghèo.

Còn q uê ta, mi n B c thu c x l nh nh ng đ u ph i nhà ai cũng có ao cá mè đ ăn. Các c ta ăn th t chó b n mùa vì đói nghèo cũng nh Đ i Hàn v y. Trong mi n Nam nóng b bu, đúng là nên ăn th t chó theo câu: ‘đông mè hè khuy n’ nh ng ch ng ai ăn tr c khi có ng i B c di c vào Nam mà đúng nh t là tr c khi Hòa bình l p i. Sau ’75 không ăn th t chó thì ăn th t nhau à? Có th t gì đ u mà ăn! n cách m ng là ch đó. Tr c ’75, ng i mi n Nam không ăn th t chó, ng i B c có ăn b i nh q uê x a ch không ph i đói cá, đói th t đ n ph i ăn th t chó trong đ t mi n Nam. Nói tóm l i: Thuy t âm d ng bát ngát nên ch giành cho gi i h c g a khi trà d t u h u; gi i h c th t - tay làm hàm nhai tay quai mi ng tr thì có cái b vào mi ng đã là may trên m t đ t n c điều linh. Trên tinh th n y, tôi k các ông nghe:

Gia đình tôi thu c di n di c (B c ’54), tôi đi tàu há m m vào Nam t khi còn r t bé nên ch ng nh gì nhi u v q uê h ng B c b . Ng i trong Nam hát nh o ng i B c di c là: ”t B c vô Nam tay c m bó rau, tay kia c m s i dây đ trói con c y...” không sai, không sai vì chính tôi đ c ăn th t chó ngay trên tàu há m m. M tôi đ u cách nào thì tôi không bi t, c th nh tho ng b vào mi ng tôi m t mi ng th t lu c đã khô sǎn, cho có ch t th t... chó, làm nh không ăn thì m t g c B c không b ng! Trên tàu, h có cho ăn t t ! Tôi còn nh th . Nh ng tôi nh cái mùi th t chó lu c đã m i ngày y đ n đêm qua, đ n h t đ i tôi cũng có th l m! Tôi nh song song v i hình nh đoàn ng i di c xu ng tàu nh đàn gia súc, có nh ng ông Tây cao to x t thu c tr ch y r n. Không có h a c ng s n thì con ng i đ u b chà đ p nhân ph m, khinh khi đ n đ ng ch m vào lòng t ái ngay trên q uê h ng mình đ đ i đ i n t ng trong tu i th .

Theo ông c tôi thì th t chó lu c xong ăn ngay s b khai khai mùi n c ti u tr con, nên ng i sǎnh đ i u là lu c xong cái đ u tr c c a con chó (đ u tr c ăn th t lu c, đ u sau ăn r a m n là sǎnh đ i u) th t lu c treo lên gác b p giảm h om, ch ng thiu th i gì đ u, (th t chó có cái đ c bi t là ăn b gi t rǎng đ n h om sau cũng không hoi, treo đ n khô không h) khi h xu ng thái lát v a ăn thì th t r t sǎn ch c vì đã róc h t n c, bay h t mùi khai, ch m mi ng m m tôm, ăn kèm v i cái lá m , lát ri ng non thái m ng thì linh h n bay đ n thiên đàng. Ch c th nên m i có truy n: “Tr con không đ c ăn th t chó” c a đ i văn hào Ngô T t T , đã l t m t n đ pho ra b m t th t c a con ng i và cu c s ng trên m t mi n đ t n c l m than.

Nh ng khi mi ng th t chó di c , khi vào mi n Nam r i thì ch có nh n th em vì không th y ng i trong Nam ăn th t chó nên các c di c a nh c nhau nh chúng ta gi đ u a nói v nh ng món ăn bình dân q uê nhà - tùy mi n c a ng i nói (k). Sau ’75 thì Nam B c m t nhà - đói rách nh nhau nên ăn th t chó có tính th ng nh t t B c vô Nam. (Món chó xào lăn, h m n c đ a b t đ u xu t hi n nh ng xóm làng mi n Nam. Đ o đ i xào xào là chó n u chao, p chao n ng v).

Riêng tôi, nhĩ u đêm nĩ m nhĩ thĩ t chó nhĩ nhĩ ngĩ i yêu. Tôi nói bà xã thì bà y hĩ i ngĩ c i i mình: “Bây giĩ vĩ Viĩ t Nam, liĩ u anh còn dám ăn không?” Tôi thĩ t không trĩ i i đĩ c vì chính mình đã thay đĩ rĩ i thì phĩ i?! Bĩ i cĩ nhìn nhĩ ng đĩ a trĩ trong nhà mình, chúng nó ôm p, hôn hít con chó nhĩ ngĩ i bĩ n thân thì mình có nĩ ăn thĩ t bĩ n cĩ a con mình không? Nói ra thì sĩ ngĩ i đĩ i mĩ ng nhĩ c: trĩ ng gĩ a hĩ c làm sang. Tôi nĩn thĩnh nhĩ lúa trong bĩ tĩ i hôm nhà tôi xin đầu miĩ ng mĩ , bà y đi chĩ mua cá trê, riĩ ng, thì là... đĩ gia vĩ đĩ thĩ c hiĩ n món cá trê om mĩ . Đĩ n lúc hĩ i tôi: “Anh còn nhĩ ngày xĩ a mĩ nĩ u món này ra sao không?”

Tôi trĩ tài liĩ n! Ôi thôi. Tôi bày la liĩ t cái nhà bĩ p. Vĩ tôi đĩ n đĩ p thĩ y tĩ i luôn. Tĩ i nhĩ t là bà y phĩ i iĩ ng đĩ n mĩ y iĩ t bao ny-lon đĩ trút nĩ i cá trê om mĩ cĩ a tôi vào và đi bĩ thùng rác”.

“Nam mô a di đà Phĩ t! Bĩ chĩ tiên sinh, hôm nay bĩ n hèn không ăn chay thì đã khiêng tiên sinh ném xuĩ ng bĩ bĩ i. Chuyĩ n bá vĩ thĩ cũng kĩ .”

“Nhĩ ng tôi thành công món khác, các ông ! Đĩ tôi kĩ cho các ông nghe trĩ c, nĩ u đĩ c chĩ p nhĩ n thì iĩ n sau hĩ p mĩ t, tôi làm cho các ông thĩ ng thĩ c.”

“Đĩ c. Tiên sinh mà bá vĩ thêm mĩ t iĩ n nĩ a thì chúng tôi xĩ trĩ m tiên sinh đĩ y!”

“...thĩ này, tôi cho là thĩ t bĩ i cái món cá trê om mĩ bĩ i hai nguyên do: Cá trê đông iĩ nh nên thĩ t con cá bĩ i máu trong đó mà phát tanh (tanh khiĩ p). Thĩ hai, mĩ i đây vàng vàng chĩ không trĩ ng nhĩ hĩ mĩ ngày xĩ a iĩ nhà tôi. Tôi vào Sĩ làm hĩ i mĩ t chĩ bĩ n - Bĩ c rĩ t. Chĩ cho biĩ t: Con mĩ i đây yĩ u iĩ m, không khĩ e nhĩ con mĩ ! Mĩ Mĩ không ăn cĩ m thĩu, cĩ m thĩ a nhĩ bên nhà đĩ c. Chĩ phĩ i nĩ u cháo đĩ c, đĩ nguĩ i cho mĩ ăn và giĩ vĩ sinh cĩ n thĩ n cho hĩ mĩ trong tĩ bĩ p, nghĩa là nĩ i không nóng cũng không iĩ nh, không sáng cũng không tĩ i, thì mĩ mĩ i trĩ ng đĩ c. Mĩ bĩ vàng nghĩa là có quá nhĩ u con mĩ chĩ t trong đó nên khi nĩ u lên ăn có hĩ u đĩng đĩ ng. Té ra mĩ vàng thì đĩ ng mĩ trĩ ng thì chua, mĩ chũa thì... tôi không biĩ t! (Các ông cĩ i cái gì? Đĩ ng có mà ăn chay nghĩ mĩ n!)”

“Đĩng là đĩ con mĩ ...”

“Nhĩ ng không có con mĩ thì cũng phiĩ n iĩ m cĩ ! Tôi tĩ gĩ y cho mình mĩ t hĩ mĩ , trĩ ng phau nhá! (Đĩ ng có cĩ i. Đĩ tôi nói) J Tôi nhĩ da diĩ t cái mùi rĩ a mĩ n ăn vĩ i bún tĩ i - khi mà ngày nào cũng xoay quanh mĩ y món chán chĩ t đĩ c. Tôi iĩ ra tay cho vĩ đĩ c đĩ n đĩ p nhà bĩ p, nhĩ ng iĩ n này thành công mĩ mĩn. Tôi đi chĩ mua giò heo nhĩ ng chĩ mua móng thĩi, không mua phĩ n trên đĩ u gĩ i, iĩ m thĩ t thì ngon gì? Phĩ i gân gân sĩ n sĩ t... mĩ i đã! Vĩ tôi đĩ n vĩ i theo: ‘mua giò Viĩ t Nam ít mĩ , không lông anh nhá!’ Tôi thì không hĩ o ngoĩ i nhĩ ng nghĩ mua giò bên chĩ Hĩ ng-Kĩng ngon hĩ n, tôi thĩ y hĩ thĩ ng tĩ iĩ nh iĩ chĩ y có uy tín! Phĩ n các bà sĩ bên chĩ Hĩ ng-Kĩng bán mĩ c hĩ n bên chĩ Viĩ t Nam chút đĩ nh. Ai dè, giò Viĩ t Nam không mĩ không lông thĩ t các ông ! Giò Hĩ ng-Kĩng lông không vĩ i mĩ , phát iĩ n. May là tôi không ghé chĩ Mĩ ! Chĩ ng biĩ t còn kinh đĩ n đâu?”

Đem vĩ , tôi cho lên lò nĩĩ ng, mĩ iĩ a đĩng đĩng mà chĩ ng thĩ m vào đầu, chĩ đĩ n bao giĩ nó mĩ i cháy vàng nhĩ thĩi đây chĩ ! Tôi iĩ y cái đèn khò hàn máng xĩ i, tôi khò lĩ móng heo cháy vàng iĩ m, thĩ m nĩ c mĩi. Vĩ tôi đem rĩ a nĩĩ c, bà y iĩ y cĩ c chũi soong, chũi nĩ i, chũi sĩ ch đĩ n trĩ ng ra nhĩ chĩ a thĩi. (Vĩ tôi mà không phá tôi thì bà y chĩ u không đĩ c! Hay cĩ t yĩ trĩ

thù l n tr c thì còn trong nghi án.) Tôi gi n run vì t t n t t đã công giã tràng. Tôi đành khò l n n a, l n này tôi khò cho cháy đen luôn, khi r a l i nó vàng s n ng sang màu h i nâu là v a, các ông ! Th m l m.

Tôi p tí mu i, đ ng, b t ng t, tiêu tr ng, cooking wine r i đ đ y. Đi xem hũ m thì tr ng có tr ng, tôi kh u m t tí đ a lên kính hi n vi, c ng quân ngo ngoe th y n! B n n m vùng c nào cũng l t vô đ c b m t qu c gia. Tôi phân vân vì lâu quá không ăn m , ch bi t có sao không đây? Tôi cho chúng vào máy xay sinh t , b m nút năm phút tr thù! Chúng nó chóng m t c lữ khi tôi đ a lên kính hi n vi l n th hai hay ch t tan xác h t b n ph r i thì ph i! Tôi bi t chúng đã ch t tan xác trong y nh ng nhìn đ s . Tôi l c l i, b xác nh ng xác cũng ch ng còn vì cái máy xay sinh t nhà tôi nhìn vào đ n b n l i dao-th y n. Tôi b c n i giò p s n lên b p, đ n c m vào n u. V tôi giã ri ng b ng c i đá, tôi nh khi x a ăn r a m n a b l m x m trong mi ng b i xác ri ng giã trong cái nón s t c a lính, th là tôi cho ri ng vào máy xay, xay và l c vài tua thì lo i đ c xác ri ng ra kh i món t ng h p. Khi đ n c ri ng vào n i giò đang sôi v i m , h i r a m n b c lên ngay, các ông ! Tôi ch còn v i c ng i canh cho giò chín t i (c ng quá ăn không đ c mà m m quá thì ngán).

Trong nhà, v tôi lu c bún. Tôi ng i đ c báo ngoài sau hè cũng là ng i canh l a, v t b t. Hình nh xa x a l i thoáng hi n nh ng g ng m t trong gia đình. Nh ng anh em tôi khi còn nh c tò sau l ng ông c nhà tôi ch t chó ch t đ n chó chín! B tôi ch ra tay khi n u th t chó ch th c ăn ngày th ng thì m tôi n u. B tôi có thói quen khi m i b n bè v nhà thì v con tr thành nh ng ng i ph c v , nh ng hôm nào ông c n u cho v con ăn thì đ t khoát không ti p b n bè. (Dù h có vô tình đ n, cũng ch m i ly n c trà r i ti n khách ch không m i l i ăn nh ng i trong Nam th ng dùng câu: “g p b a...” B tôi không đi đâu trong ngày ph c v v con dù b t k ai r rê, m i m c).

Tôi nh mãi hình nh anh em tôi đ c ng i bàn ăn b nh ch e nh ng i l n, b m tôi thành hai ng i ph c v ch không ph i con nít thì múc cho m t tô là xong! B m tôi tôn tr ng con nít ngang v i ng i l n là m t ti n b b lên ti ng nh t so v i nh ng gia đình chú bác c a tôi. Nhà chú bác, con nít ch đ c ăn sau khi đ n bàn c a ng i l n nhà trên xu ng-còn gì ăn n y! Ký c không đ p y đeo đ ng c đ i cô em h tôi. Bây gi cô y đ n bàn cho con nít ăn tr c, còn gì ng i l n ăn sau đ tr thù ti n ki p, cũng là m t cách tr thù ng o m n đ y ch ! Tôi r t thích đ c cô em h g i m i ăn u ng vì nó làm s ng l i hình nh gia đình tôi thu x a.

Tôi v n th y mùi h ng ch a ph i l m! Ch a đúng mùi r a m n nên bàn v i v . Nhà tôi l n này không phá tôi nh l n tr c, bà y l y hũ m m tôm cho vào m t mu ng (mu ng cà phê), mùi b c lên ngay! Y chang. “M i phút n a là giò v a ăn đ y anh !” Ch ng bi t mùi r a m n có làm cho h ng s c thêm đ m đà mà ăn nói ng t ngào đ n l ! Bà y đi đ n bàn ăn t t , trông xom t l m! Tôi nghĩ gì không bi t? B o nhà tôi đ n cúng b m tr c đi r i mình ăn.

Khi mùi g a c y quy n v i mùi h ng (nhang) trên bàn th , tôi th y hãnh đ n h n thành q a đ t đ c trên n c M ! T m lòng đ i v i ti n nhân m i đích th c là cái c n - h n cái có. Đ u óc khoa h c k thu t trong tôi thì b o là các c đã là cát b i vô tri nh ng lòng thành thì th y hai c đang chén g a c y h h . Tôi t h i l i mình: Đâu là chân? Đâu là g a? Đi tìm s r ch rồi gi a chân và g a đ làm gì khi đ i s ng v n dĩ h -th c. Các ông th y sao?”

Chân và giò

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 06:02

“Vn đ là củ i cùng thì ch nhà ph i l ng m y cái b t ny-lon?”

“Không. Ln này ngon lành. Nhà tôi không n m t ông bác sĩ c nh báo cholesterol gì n a! Bà y làm t i th y th ng luôn. Tôi d m d ng đ c vài mi ng th y ngon, no c n thè m h n là no b ng. Tôi hi u ra m t đ i u là ký c cũng bi t đỏi ch ch riêng gì cái bao t . N u các ông mu n th thì tôi cũng không tí c công đâu. Tu n sau nhé?”

“Đ chúng tôi xem l i ph n b o hi m nhân th cho k , ch c ăn r i ăn g a c y tiên sinh n u sau v y!”

“Ngon th t đ y! Nh ng tôi trình bày v i các ông đ ngh s xem mình có nên g i món y là “Giò heo n u m ” cho nó chính xác v i nó! T i sao ph i g i là g a c y trong khi nó là giò heo. Giò heo có cái ngon khác v i th t chó. Ng i Vi t thì dù đ đâu cũng c t hào mình là ng i Vi t, sao ph i mang tên M đ nghe l ng c ng cái l tai ng i khác? B tên M thì con ng i có giá tr h n sao? Các ông t ng t ng ngài Bob h Vũ thì ra cái th th ng gì? Còn gì là h c g a!”

Tiên sinh di n thuy t t i lên đên m i ra v , vài tu n sau tiên sinh tri u t p khách th ng ngo n toàn h c g a v i tiên sinh, ch ng có h c th t nào góp m t nh ng món giò heo n u g a c y c a tiên sinh thì ngon th t. Nên m i ng i đ ng ý cho tiên sinh chính th c g i món y là: “giò heo n u m ” ch không g i là g a c y đ m t uy-tín-con-heo.